

det er Chefen for Forpleiningscorpset eller andre over- eller underordnede Embedsmænd, som faae med disse Ting at gjøre, hvem skal saa forhandle med Finantsministeren? Saa maa altsaa Finantsministeren delegere Embedsmænd, og saaledes maa altsaa, for at denne Bestemmelse i paatrængende Dieblikke kan komme til Udførelse, et heelt Massineri sættes i Bevægelse. Seg tilstaaer, at jeg haaber, at det ærede Medlems Fortolkning ikke er correct; men skulde den være det, saa ville Vanffelighederne være saa store, at jeg vilde have Betænkelse ved at forelægge Loven til Underkrift med denne Bestemmelse. Da man imidlertid har meent, at det er en meget mild og uskyldig Bestemmelse, en Bestemmelse, som man ikke tillægger nogen synderlig Indflydelse, saa vilde jeg meget foretrække, at det ærede Udvalg eller det høie Thing, som jo har været tilfreds med denne Lov, som den forelaa ved 2den Behandling, vil vedtage den i samme Skikkelse ved denne 3die Behandling; thi at den skulde vinde Noget ved denne Tilføining, tvivler jeg egentlig paa, at Noget vil paastaae. — Der maa jo her lægges Mærke til, at medens Lønningsloven angaaer forholdsviis betydelige Beløb, hvor det gjælder om Embedsmændens Indtægter maaskee paa Livstid, og hvor det er vedkommende Fagminister, som paa de ham Underordnedes Vegne kan og skal træde til, er der her det omvendte Forhold tilstede. Det er ikke her vedkommende Fagminister, som ene er istand til at beherske Forholdene og Detaillen, det er ikke ham, der skal træde til paa de Underordnedes Vegne. Nei! det er en Minister, som staaer ganske udenfor disse Forhold, der skal træde til paa de Vedkommendes eller paa Statskassens Vegne.

Seg troer ikke — dette vil jeg kun bemærke i al Almindelighed — at Finantsministeren har en saadan Ret til at indblande sig i andre Ministres Forvaltning, som den ærede næstsidste Taler forudsatte. De andre Ministre ere ikke Departementschefer under Finantsministeren, men ansvarlige Ministre; og medens naturligtviis en Mand, som overhovedet besidder de Egenstaber, som kvalificere ham til at tage Deel i Regjeringen, vil tage Hensyn til Finantsernes Tærv og til den af sine

Collegaer, der har det vigtige Hverv at være Finantsminister, — og dette Hensyn maa han allevege tage i sin egen Interesse for ikke at gjøre sit eget Ansvar tungere end nødvendigt, — og derfor vil henvende sig til Finantsministeren, naar der for ham er Anledning dertil, saa kan jeg paa den anden Side paa ingen Maade indrømme, at en Indblanding til en hvilkensomhelst Tid, naar det maatte være belejligt for Finantsministeren, kan være overensstemmende med Forfatningens Aand eller med en fornuftig Administration; thi alt dette medfører jo ikke, at Ansvaret bliver taget fra den paagjældende Minister. Seg er overbevist om, at ifølge § 12 vil Ansvarret for de Bestemmelser, der tages af Finantsministeren, hvile paa ham, og saaledes bør det ogsaa forholde sig med Fæsttillægsloven og Sættillægsloven, at det er Krigs- og Marineministeren, der her har Ansvarret. At dette Ansvar kan gøres dem tungt, at den hele praktiske Administration kan blive gjort dem vanffeltig ved en saadan Bestemmelse som denne, vil jeg gjerne indrømme, men jeg kan ikke indrømme nogen Ret for Finantsministeren til at indblande sig i Ting, for hvilke han intet Ansvar har. Det er kun i Forbigaaende, at jeg har villet udtale dette; det har jo forøvrigt ikke Noget med denne Sag at gjøre.

Krieger: Jo, det har uregtelig med denne Sag at gjøre, og jeg vil sige, at dersom denne Sag var kommen til Forhandling førend den almindelige Lønningslovs Vedtagelse, saa kan det være, at det vilde have været endnu tvivlsommere, om det var rigtigt at lade den almindelige Lønningslov blive vedtagen i den Form, som den havde faaet, siden der lægges en Betydning ind dertil, som jeg ikke anseer for rigtig, og som jeg er overbevist om ikke paa nogen Maade bør fastholdes. Hele det Spørgsmaal, som her foreligger, har jo en mere principiel Betydning, og derfor kan jeg vel forstaae, at man fra flere Sider ikke tillægger det stor Betydning i nærværende Tilfælde, men derfor kan det dog ikke være rigtigt at lade de rigtige Principer være usforsvarede. Naar jeg før antydede, at det Forslag, som her forelaa fra